

3. Dearling A. The Social Welfare Word Book / A. Dearling. – Trowbridge: Longman. – 203 p.
4. Hamilton G. Theory and Practice of Social Casework / G. Hamilton. – Columbia University Press: New York. (2nd ed.), 1951.
5. Perlman H.H. Social Casework: A Problem-solving Process / H.H. Perlman. – The University of Chicago Press, Chicago, 1957. – 267 p.
6. Rengasamy S. Social Case Work [Elektronnyy resurs]. – Rezhum dostupy: <https://www.scribd.com/doc/47237362/Social-Case-Work-Working-with-Individuals>. – Zagol. z ekranu. – Mova angl.

А.И. СЛОЗАНСКАЯ. ПОДГОТОВКА БУДУЩИХ СОЦИАЛЬНЫХ РАБОТНИКОВ К ПРИМЕНЕНИЮ «CASEWORK» КАК МЕТОДА СОЦИАЛЬНОЙ РАБОТЫ В ОБЩЕСТВЕ

В статье осуществлен анализ основных подходов к трактовке «casework»; определены цели, особенности применения «casework» в индивидуальной работе с клиентами на уровне объединенной территориальной общины (ОТГ). Установлено, что в основе метода «casework» лежит теория 5 П, реализация метода предполагает 5-этапную работу социального работника. Раскрыты базовые принципы, теоретические подходы данного метода. Охарактеризован «план вмешательства» и «план ухода»; раскрыты основные подходы к пониманию административной модели и модели интенсивного ухода; освещены знания, умения и навыки, которыми социальный работник должен обладать для применения «casework». Определены учебные курсы, овладение которых поможет будущим социальным работникам сформировать соответствующие компетентности для применения данного метода.

Ключевые слова: «casework», ведение случая, методы социальной работы, территориальная община, социальный работник.

H.I. SLOZANSKA. TRAINING OFFUTURE SOCIAL WORKERS FOR USING OF “CASEWORK” IN LOCAL COMMUNITIES

The articles dedicated to the analyzes of the main approach esto the interpretation of “casework”; it is defined the purpose, the necessity of its using and its features in individual work with clients at the level of united local community (ULC). It is established that «casework» is based on the theory of 5 P and its implementation involves a 5-phased work of social worker. The article deals with basic principles, theoretical approaches that underpin the process of this method applying. It is determined the term “intervention plan” and “care plan” that underlie the intervention; it is pointed out the basic approaches to understanding the administrative and intensive care models of the «casework», the peculiarities of their application in different types of work with clients of ULC; it is highlighted the knowledge and skills that social worker should have for effectively using of «casework» with a client. Based on analysis of the curriculum of the specialty “Social work” at Ternopil Volodymyr Hnatyuk National Pedagogical University it was defined courses, which help the future social workers to establish appropriate competence for applying of this method.

Key words: «casework», social work methods, local community, social worker.

Рекомендовано до друку.

Д-р. пед. наук, проф., член-корреспондент АПСН І.В. Малафік.

Одержано редакцією 11.05.2017 р.

УДК: [37. 013. 42 - 051: 159. 955. 4]: 792

І.Б. ЛЕВЧУК

РЕФЛЕКСІЙНИЙ ВПЛИВ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО ТЕАТРУ В ПРОФІЛАКТИЧНО-КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА

У науковій статті проаналізовано особливості організації та діяльності соціально-психологічного театру. Закцентовано на ролі рефлексійного впливу соціально-психологічного театру в профілактичній та корекційній роботі соціального педагога. Виокремлено, що завдяки рефлексії, яка супроводжує театральну гру, її учасник отримує ефективні інструменти власної корекції особистих поведінкових стереотипів.

Ключові слова: соціально-психологічний театр, рефлексія, форум-театр, соціальний педагог, профілактично та корекційна діяльність.

Важливе значення у вихованні особистості належить інноваційним формам роботи, однією з яких є створення та діяльність соціально-психологічного театру, що активно формує суспільно-психологічний ідеал, демонструючи його у вигляді певних образів, з допомогою яких соціально-психологічні ідеї, моральні норми, життєві цінності перетворюються в особистий досвід людини, органічні набутки її характеру. Особливо вагомий виховний потенціал має театральне мистецтво, в якому життя відтворюється живою, конкретною людською дією. Сила емоційно-почуттєвого та ідейно-психологічного впливу театральної гри робить її одним із найефективніших соціально-педагогічних та психологічних засобів формування ціннісних орієнтацій підлітків, створення умовної реальності, в якій підлітки вчать визначати і розвивати свої потреби, інтереси, загальну спрямованість життєвого шляху. Тому організація в навчальному закладі соціально-психологічного театру як засобу здійснення соціально-профілактичної, корекційної та виховної роботи є досить актуальною. [7].

У зв'язку з цим метою нашої наукової розвідки є аналіз процесу створення та організації соціально-психологічного театру, зокрема його рефлексійний вплив в роботі соціального педагога.

Значними для аналізу організації та здійснення профілактичної, корекційно-розвивальної діяльності соціально-психологічного театру є наукові праці Безпалько О.В., Гук Л.О., Жеребнєвої Л.В., Заверико Н.В., Клочан Ю.В.,

© І.Б. Левчук, 2017

Козубенко Т.Г., Танцюри Л.О. [1; 10; 4; 5; 6; 7; 9]. Аналізу умов формування рефлексійних умінь присвячено роботи сучасних науковців: Герасимової О.І., Куєви Давіли Луїс Сократес [2; 8].

Відомо, що методи соціально-педагогічної роботи – це сукупність прийомів і способів, які використовуються для стимулювання розвитку потенційних можливостей особистості, конструктивної діяльності щодо зміни несприятливої життєвої ситуації чи розв'язання проблем та досягнення різноманітних професійних завдань соціального педагога [1, 43]; форми соціально-педагогічної роботи – варіанти організації взаємодії соціального педагога із соціальними суб'єктами, спрямовані на створення умов для позитивної активності дітей та молоді, вирішення відповідних завдань соціалізації, надання допомоги та підтримки [5, 122].

Беручи до уваги, що феномен “рефлексія” в освіті розглядається як можливий варіант людини і людства систематизувати процес пізнання і самопізнання, то у цьому сенсі рефлексія розглядається як засіб дослідження у різних сферах пізнання людини. Як зазначає Герасимова О. І., пізнання самого себе здійснюється не тільки через оцінку своїх знань, здатностей та інших рис особистості, а й через оцінку того, як людина сприймається зі сторони й виглядає в очах інших людей. [2]. Це не лише знання і розуміння іншого, а знання того, як інший розуміє свого партнера; своєрідний подвоєний процес дзеркального відображення, змістом якого є відтворення власного внутрішнього світу, в якому, своєю чергою, відображається внутрішній світ іншого [8, 11-12].

Виправленню негативних рис особистості учнів, формуванню ефективних моделей поведінки та отриманню досвіду соціальної взаємодії сприяють групові форми роботи. Дієвими у профілактичній та корекційній роботі соціального педагога є соціально-педагогічний театр, форум-театр, плейбек-театр. [6, 77]. Соціально-психологічний театр являє собою ефективну методику групової корекційно-розвивальної та профілактичної роботи зі школярами, оскільки передбачає інтерактивну роботу в групі, “пошук в рамках запропонованої вистави разом із учасниками ... шляхів вирішення проблеми чи виходу зі складної життєвої ситуації” з метою надання особистості “інформації та набуття навичок вирішення проблеми ... з використанням досвіду інших людей та з підключенням можливостей власного емоційного інтелекту” [10, 7].

Враховуючи те, що соціально-психологічний театр (СПТ) – це одна з інтерактивних методик в роботі соціального педагога, можемо виокремити декілька завдань, що реалізуються в процесі його організації. Зокрема: формування і розвиток у дітей навичок спілкування і міжособистісної взаємодії; активне формування соціально-психологічного ідеалу, вираження його у вигляді певних психологічних образів, за допомогою яких соціально-психологічні ідеї, моральні норми, життєві цінності перетворюються в особистісний досвід людини; розвиток децентралізації (здатність подолати свій егоцентризм, прийняти в розрахунок інші можливі точки зору); розвиток емоційного (сенсорного) досвіду; здійснення профілактики особистісних девіацій та соціальних проблем. Мета роботи СПТ: корекція поведінки учнів “групи ризику”; допомога підліткам щодо адаптації в соціумі; формування навичок здорового способу життя; профілактика правопорушень серед учнівської молоді; боротьба з негативними проявами в молодіжному середовищі; формування активної життєвої позиції. [3].

Суб'єкт соціально-психологічного театру – група. Тема – групова тема. Мета – “навчання плюс дії, спрямовані на творчі особистісні та соціальні зміни за межами аудиторії”. Театр сіє зерна змін, дивиться в підґрунтя проблеми, в якому наші колективні корені формуються чи деформуються. Соціально-психологічний театр, як і драмотерапію, називають методом запобігання і лікування. [4, 15]

Важливою умовою роботи театру як засобу формування ціннісних орієнтацій, утвердження здорового способу життя є вдосконалення змісту діяльності театру, створення нових програм відповідно до проблем молодіжного середовища, їхнього світосприйняття і переживання життєвих ситуацій. Принципами діяльності СПТ є: цілеспрямоване створення емоційно-збагачених виховних ситуацій; особистісно-розвивальне спілкування; використання співпереживання, що передбачає розвиток у підлітків емоцій і почуттів; систематичний аналіз власних та чуттєвих вчинків. [9].

Головною особливістю вистави соціально-психологічного театру є те, що вона – наслідок систематичної корекційно-розвивальної роботи з дітьми-акторами як до, так і після вистави, та завершується взаємодією з глядачами, які включаються в активне обговорення або навіть у створення власного варіанту розвитку сюжету. Соціальним театр робить застосування інтерактивних технік – спільного обговорення, пошуку варіантів розв'язання ситуації, групової дискусії, залучення глядачів до участі під час вистави. Соціальна функція театру – активізація глядачів, створення умов для всебічного і широкого обговорення навіть “незручних” тем, зняття напруження та конфліктності у стосунках, набуття досвіду у відстоюванні життєвої позиції, відповідального вибору. Тому соціальна складова театру має профілактичне навантаження – чинить вплив на формування громадської думки у середовищі однолітків, що важливо для підлітків, у середовищі жителів соціокультурного простору – у мікрорайоні школи – що важливо для вчителів та батьків. [4, 11-12].

Соціально-психологічний театр є засобом вивчення життя окремої людини або цілої сім'ї, спільноти. Він дає можливість дистанціюватися від особистих переживань для того, щоб поспостерігати за ними так би мовити “збоку, зі сторони”. Водночас участь у театрі акторів – це можливість реалізувати свої соціальні потреби, відчути успішність і визнання.

Як стверджує Жеребньова Л.В., щоб розглянути актуальні для учнівської молоді проблеми та знайти шляхи їх вирішення, соціальні педагоги, психологи використовують елементи психодрами – роботу з реальними життєвими ситуаціями, які відбувалися, відбуваються або можуть відбутися. СПТ сприяє особистісному розвитку учасників, актуалізації й об'єктивізації проблемних стосунків у вигляді завершеного і цілісного просторово-часового континууму. Через театральну гру особистість отримує можливість вийти за рамки своєї реальності, в якій вона живе, наділяючи предмети оточуючого світу іншими смислами. У власній сценічній практиці відбувається актуалізація відсутнього досвіду, його усвідомлення і присвоєння через особисті переживання. Завдяки рефлексії, яка супроводжує театральну гру, її учасник отримує ефективні інструменти корекції власних поведінкових стереотипів. [4, 24]. Це сприяє відновленню цілісності особистості, що може бути зруйнованою через соціальні

психотравмуючі обставини життя, підвищує відповідальність за власні вчинки і сприяє оволодінню контролем над своє поведінкою.

Діти як актори і як глядачі, потрапляючи в доброзичливу групу однолітків та дорослих, вчаться сприймати один одного, демонструвати розуміння і повагу, увагу до внутрішнього світу. Підлітки отримують безцінний досвід обміну почуттями, думками і переживаннями з іншими людьми у безпечних умовах, без критики, табу та приниження. Створюючи і демонструючи вистави, школярі потрапляють у ситуацію успіху і публічного визнання. Важливим є підвищення самооцінки, усвідомлення вибору, зростання відповідальності, ширості, впевненості підростаючого покоління. [7].

Ще одна група учасників соціально-психологічного театру – дорослі (батьки, вчителі, представники адміністративного складу школи) під дією рефлексійного впливу того, що відбувається на сцені мають змогу поглянути на інсценовану підлітками проблему не зі своєї “дорослої, всеконтролюючої, всезнаючої” сторони, а очима підлітка; побачити запропоновану соціальну проблему зі середини, можливо навіть вперше проаналізувавши не засуджуючи, а намагаючись зрозуміти.

Суть інтерактивної методики соціально-психологічного театру – пошук у рамках запропонованого спектаклю разом із учасниками й учасницями способів вирішення проблеми або виходу із життєвої ситуації. Основний зміст техніки:

- Впродовж 15-20 хвилин розігрують міні-виставу з декількох мізансцен, у якій яскраво демонструють причини, що призводять до ризикованої поведінки. Подібні проблемні ситуації трапляються з підлітками та їх оточенням, людьми на вулиці, у сім'ї, у школі. Нічого вигаданого або неактуального в них немає, вони відповідають реальному стану справ. Найчастіше в основі сценарію лежить чиясь особиста історія або пережитий досвід.
- У фінальній частині вистави емоційно забарвлену та проблемну за змістом мізансцену переривають “стоп-кадром” і глядачам пропонують змінити кожен попередню ситуацію так, щоб трагедії в подальшому не трапилось. З цього моменту розпочинається наступна частина вистави, що триває близько години, під час якої відбувається: по-перше, обговорення причини, що спричинили проблемну ситуацію, а по-друге, пошук конструктивних шляхів вирішення проблемної ситуації. [7].

Підготовка до вистави соціально-психологічного театру проходить у чотири етапи: 1 *етап* – вибір та обговорення проблеми (при цьому важливо, щоб організатор (соціальний педагог, психолог) або інші учасники проекту визначили актуальну проблему, яка буде емоційно забарвленою та цікавою для всіх); 2 *етап* – робота над сценарієм (на цьому етапі розписується сценарій, створюються портрети героїв постановки, підбирається музичне оформлення, створюються декорації); 3 *етап* – репетиція мізансцен і вистави загалом; 4 *етап* – обговорення. Останній етап є досить важливим у всій роботі театру. З глядачами обговорюються причини створення запропонованої проблеми та шляхи її коректування, здійснюються спроби передбачити наслідки поведінки героїв, відбувається обмін почуттями, рефлексія. В такому театрі немає однозначних відповідей на питання, як не може бути ідеального варіанту розв'язку подій. Значна роль належить керівнику театру, який веде обговорення. Важливо відчувати і вчасно відреагувати на дії, висловлювання глядачів. Відбувається засвоєння інформації профілактичного змісту. [3].

Використання інтерактивної методики організації соціально-психологічного театру з учнівською молоддю є однією з небагатьох форм профілактично-корекційної роботи соціального педагога, яка вимагає фізичної й особистісної присутності на виставі, активізує стан “тут і тепер”, пробуджує емоційні переживання, а тому може виступати одним із небагатьох чинників соціальної психопрофілактики та формування психологічного й соціального здоров'я особистості. Головною особливістю вистави соціально-психологічного театру є те, що вона – це наслідок систематичної профілактичної, корекційно-розвивальної роботи з дітьми-акторами як до, так і після вистави, та завершується взаємодією з глядачами, які включаються в активне обговорення або навіть у створення власного варіанту розвитку сюжету.

Результатом роботи соціально-психологічного театру є поступова підготовка дитини до дорослого життя, формування соціально-психологічної зрілості, а саме: підліток здатний до самокорекції, роботи над собою і до самостійного вибору; формується гуманістична спрямованість і позитивність відчуття життя особистості, здатність ставити мету і досягати її; будувати конструктивні стосунки з оточуючими, потреба працювати над собою і розвивати власний потенціал. [5, 47].

Отже, соціально-психологічний театр – результат досвіду і трансформації соціальної проблеми на рівні групи – тобто, та яскрава картинка, яка, зрештою стає доступною глядачам. Це не постановочний ефект, а продукт, створений завдяки пережитим і висловленим почуттям, думкам та ідеям дітей та їх керівника у процесі соціально-психологічної та педагогічної групової корекції. Рефлексійного впливу зазнають усі учасники соціально-психологічного театру: як самі учасники-актори, трансформуючи в соціальну проблему, намагаючись її інсценізувати так, як вони це розуміють; так і учасники-глядачі, які є співучасниками дійства, залученими до розуміння та прагнення вирішити поставлену проблему. Завдяки рефлексії, яка супроводжує театральну гру, її учасник отримує ефективні інструменти власної корекції особистих поведінкових стереотипів.

У перспективі ми плануємо дослідити, проаналізувати соціальну рефлексію, використовуючи практичний досвід застосування інших інтерактивних методик роботи соціального педагога, зокрема таких як форум-театр, плейбек-театр.

ЛІТЕРАТУРА

1. Безпалько О.В. Соціальна педагогіка в схемах і таблицях / О.В. Безпалько. – К.: Центр навч. л-ри, 2003. – 134 с.
2. Герасимова О.І. Формування рефлексивних умінь студентів вищих педагогічних навчальних закладів в психолого-педагогічному аспекті / О.І. Герасимова. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://elibrary.kubg.edu.ua/4161/1/O.Gerasymova_VOU_10_FLMD_PI.pdf. – Назва з екрану.
3. Досвід роботи практичного психолога ЗОШ І-ІІІ ст. №12 Вареник С.В. (Корекція девіантної поведінки через соціально-психологічний театр “Маска”). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pervomaisk-uo.at.ua/Psiholog_slujba/Dosvig_koleg/dosvid_roboti_praktichnogo_psihologa_zosh_12-psik.docx. – Назва з екрану.

4. Жеребньова Л.В. Соціально-психологічний театр / авт.-упор.: Любов Жеребньова, Тетяна Артеменко. – К.: Шк. світ, 2011. – 120 с.
5. Заверико Н.В. Форми соціальної/соціально-педагогічної роботи / Н.В. Заверико // Енциклопедія для фахівців соціальної сфери. – [2-е вид.]; за заг.ред.проф. І. Д. Звереві. – Київ, Сімферополь: Універсум, 2013. – 522 с.
6. Клочан Ю.В. Соціально-педагогічна профілактика делінквентної поведінки учнівської молоді: сутність, методи, форми / Ю.В. Клочан // Збірник наукових праць Хмельницького інституту соціальних технологій Університету “Україна”. – 2015. – №11. – 384 с.
7. Козубенко Т. Створення та діяльність соціально-психологічного театру / Тетяна Козубенко. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tatyana kozubenko.blogspot.com/2011/06/blog-post_2664.html. – Назва з екрану.
8. Куева Давіла Луїс Сократес. Формування рефлексивної компетентності в майбутніх учителів музики в процесі професійної підготовки / Куева Давіла Луїс Сократес: дис. для здобуття канд. пед. наук: 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.pdpu.edu.ua/doc/vr/kueva/dis.pdf>. – Назва з екрану.
9. Танцюра Л.О. Соціально-психологічний театр як засіб формування ціннісних орієнтацій молоді, утвердження здорового способу життя / Ліна Олександрівна Танцюра. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.slideshare.net/osvitasmila/ss-15531606>. – Назва з екрану.
10. Форум-театр: формула виходу з кризи: навч.-метод. посіб. / Л. Гук, М. Григорівна, Д. Доусет, О. Єдєлева [та ін.]. – К.: Школа рівних можливостей, 2007. – 68 с.

REFERENCES

1. Bezpal'ko O.V. Sotsial'na pedahohika v skhemakh i tablytyakh / O.V. Bezpal'ko. – K.: Tsentrnavch. I-ry, 2003. – 134s.
2. Herasymova O.I. Formuvannya refleksyvykh umin' studentiv vyshchyykh pedahohichnykh navchal'nykh zakladiv v psykhologo-pedahohichnomu aspekti / O.I. Herasymova. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: http://elibrary.kubg.edu.ua/4161/1/O.Gerasymova_VOU_10_FLMD_PI.pdf/. – Nazva z ekranu.
3. Dosvid roboty praktychnoho psykhologa ZOSH I-III st. №12 Varenyk S.V. (Korektsiya deviantnoyi povedinky cherez sotsial'no-psykhologichnyy teatr “Maska”). – [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: http://pervomaisk-uo.at.ua/Psiholog_slujba/Dosvig_koleg/dosvid_roboti_praktychnogo_psihologa_zosh_12-psik.docx. – Nazva z ekranu.
4. Zherebn'ova L.V. Sotsial'no-psykhologichnyy teatr / avt.-upor.: Lyubov Zherebn'ova, Tetyana Artemenko. – K.: Shk. svit, 2011. – 120 s.
5. Zaveryko N.V. Formy sotsial'noyi / sotsial'no-pedahohichnoyi roboty / N.V. Zaveryko // Entsyklopediya dlya fakhivtsiv sotsial'noyi sfery. – [2-e vyd.]; zazah. red. prof. I.D. Zvyeryevoyi. – Kyiv, Simferopol': Universum, 2013. – 522 s.
6. Klochan Yu.V. Sotsial'no-pedahohichna profilaktyka delinkventnoyi povedinky uchniv's'koyi molodi: sutnist', metody, formy / Yu.V. Klochan // Zbirnyk naukovykh prats' Khmel'nyts'koho instytutu sotsial'nykh tekhnolohiy Universytetu “Ukrayina”. – №11. – 2015. – 384 s.
7. Kozubenko T. Stvorennya ta diyal'nist' sotsial'no-psykhologichnoho teatru / Tetyana Kozubenko. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: http://tatyana kozubenko.blogspot.com/2011/06/blog-post_2664.html/ – Nazva z ekranu.
8. Kueva Davila Luis Sokrates. Formuvannya refleksyvnoyi kompetentnosti v maybutnikh uchyteliv muzyky v protsesi profesiynoyi pidhotovky / Kueva Davila Luis Sokrates: dys. dlya zdobuttya kand. ped. nauk: 13.00.04 – teoriya i metodyka profesiynoyi osvity). – [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.pdpu.edu.ua/doc/vr/kueva/dis.pdf>. – Nazva z ekranu.
9. Tantsyura L.O. Sotsial'no-psykhologichnyy teatr yak zasib formuvannya tsinnisnykh oriyentatsiy molodi, utverdzhennya zdorovoho sposobu zhyttya / Lina Oleksandrivna Tantsyura. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <https://www.slideshare.net/osvitasmila/ss-15531606/> – Nazva z ekranu.
10. Forum-teatr: formula vykhodu z kryzy: [navchal'no-metodychnyyposib.] / L. Huk, M. Hryhorivna, D. Douset, O. Yedyelyevatain. – K.: Shkola Rivnykh mozhyvostey, 2007. – 68 s.

И.Б. ЛЕВЧУК. РЕФЛЕКСИОННОЕ ВЛИЯНИЕ СОЦИАЛЬНО-ПСИХОЛОГИЧЕСКОГО ТЕАТРА В ПРОФИЛАКТИЧЕСКИ-КОРРЕКЦИОННОЙ РАБОТЕ СОЦИАЛЬНОГО ПЕДАГОГА

В научной статье проанализированы особенности организации и деятельности социально-психологического театра. Акцентировано на роли рефлексивных влияния социально-психологического театра в профилактической и коррекционной работе социального педагога. Выделено, что благодаря рефлексии, которая сопровождает театральную игру, ее участник получает эффективные инструменты собственной коррекции личных поведенческих стереотипов.

Ключевые слова: *социально-психологический театр, рефлексия, форум-театр, социальный педагог, профилактически и коррекционная деятельность.*

I.B. LEVCHUK. REFLEXIVE INFLUENCE OF SOCIO-PSYCHOLOGICAL THEATRE IN PREVENTATIVE-CORRECTIONAL WORK OF SOCIAL EDUCATOR

Peculiarities of organization and activity of socio-psychological theatre have been analyzed in the given article. The attention has been paid to the function of reflexive influence of socio-psychological theatre in preventative and correctional work of social educator. It has been pointed out that reflection, which attends theatrical performance, helps the participant to get effective tools of personal correctional behavior stereotypes.

Key words: *socio-psychological theatre, reflection, forum-theatre, social educator, preventive and correctional work.*

Рекомендовано до друку.

Д-р. пед. наук, проф. Я.В. Сверлюк.

Одержано редакцією 07.06.2017 р.